

Brane Gorše

OKROŽNO SODIŠČE V KOPRU
KOPER

Zadeva: ZAGOVOR v zadevi X K 5961/2013

Izjavljam, da pri opravljanju nalog stečajnega upravitelja v stečajnem postopku nad Hidro Koper d.o.o. nisem storil nobenega kaznivega dejanja, nisem prekršil nobene zakonske ali podzakonske norme stečajne zakonodaje, niti norme drugih predpisov.

K točki I/1:

Prvi sklop očitkov se nanaša na prodajo pravne osebe Hidro Koper v stečaju. Tu se očita, da sem prikazoval, da sem sprožil vse ustrezne postopke s predlogi za realizacijo vpisov lastništva na Hidro Koper ter da kupec z nakupom dejansko ne bo pridobil nepremičnin.

Že logični preizkus trditve tožilstva pokaže, da je trditev nasprotna pravni ureditvi, ki ureja prodajo stečajnega dolžnika kot pravne osebe. Prodaja stečajnega dolžnika kot pravne osebe je urejena v čl. 146 Zakona o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji (dalje ZPPSL). S prodajo stečajnega dolžnika kupec ne pridobi lastništva na posameznem premoženju stečajnega dolžnika, ampak postane lastnik pravne osebe, torej vseh poslovnih deležev (pri nakupu družbe z omejeno odgovornostjo). Tako tudi sodna praksa, odločba VSK, Cp 408/96, ki pravi: "Tožeča stranka (kupec, o.p.) z nakupom stečajnega dolžnika kot pravne osebe ni postala lastnica njegovega premoženja, temveč edini družbenik te pravne osebe."

Dokaz: sodna praksa

RB Nekretnine d.o.o. je torej kupil pravno osebo in postal edini družbenik pravne osebe Hidro Koper d.o.o. To dejstvo ne more biti sporno in izhaja tudi iz vpisov v sodni register.

Dokaz: vpogled v spis Srg 2008/16525
registrski izpisek za družbo Hidro Koper v tem sodnem spisu

RB nekretnine d.o.o. so kot edini družbenik vpisane v sodnem registru še danes, torej so pridobile tisto, kar so kupile in v tem pogledu se stanje od leta 2008 dalje ni v ničemer spremenilo.

Pri sklenitvi pogodbe o prodaji pravne osebe pooblaščenca kupca nisem mogel ničesar prikazovati, kajti pri sklenitvi pogodbe ni šlo za prikazovanje nobenih dejstev, ampak zapis prodaje, ki je temeljila na sklepu stečajnega senata o prodaji stečajnega dolžnika kot pravne osebe. Način prodaje oz. potek prodaje je določen v čl. 146 ZPPSL. Stečajni senat je odločil, da se stečajni dolžnik proda kot pravna oseba, potem, ko je pridobil mnenje upniškega odbora in stečajnega upravitelja (določba čl. 146/1 ZPPSL). Stečajni senat je odredil prodajo na javni dražbi in v razpisu javne dražbe določil vse pogoje. Ti pogoji so bili torej znani že z izdajo sklepa o prodaji in predno je katerikoli potencialni kupec sploh vplačal varščino kot pogoj za sodelovanje na javni dražbi. Tudi sodna praksa je jasna; tako odločba VSM, Cpg 451/96 pravi: pristojnosti stečajnega senata pri unovčevanju dolžnikovega premoženja so, da odloči, ali se bo stečajni dolžnik prodal kot pravna oseba ali se bo prodajalo njegovo premoženje; da odredi način prodaje; določi najnižjo ceno ter ostale prodajne pogoje; pri prodaji stečajnega dolžnika kot pravne osebe pa odredi še izročitev kupcu, medtem ko je za izvedbo sklepov zadolžen stečajni upravitelj, ki dela po navodilih in pod nadzorstvom predsednika stečajnega senata."

Tako sklenitev prodajne pogodbe predstavlja izvajanje sklepa stečajnega senata.

Tudi trditev, da sem pooblaščenca nekaj neresnično prikazoval, je netočna, vsa komunikacija med menoj in pooblaščencom izhaja iz elektronskih pisem, ki se nahajajo v spisu in druge komunikacije med nama ni bilo. Od leta 2004 dalje, ko so se začele težave v stečajnem postopku HKS Sicura, namreč v zvezi z vprašanji o stečajih z upniki ali morebitnimi kupci premoženja, nisem komuniciral drugače kot pisno, t.j. preko pošte ali preko elektronske pošte. Da ni bilo med menoj in pooblaščencom nobene telefonske komunikacije jasno izhaja iz mojega elektronskega sporočila pooblaščenca z dne 01.02.2008, kjer piše: "bil včeraj izven SLO pa spet zamuda." Če bi obstojala telefonska komunikacija, potem ne bi z zamudo odgovarjal na elektronsko pismo iz prejšnjega dne.

Dokaz: navedena komunikacija v spisu

Tudi iz vse ostale elektronske komunikacije med pooblaščencom in menoj ne izhaja trditev tožilstva, da sem prikazoval, da sem sprožil vse ustrezne postopke v zvezi z vpisi lastništva; iz te komunikacije izhaja, da so se vprašanja nanašala na hipoteke in da so bili sproženi vsi postopki v zvezi z izbrisi vknjiženih hipotek.

Tudi trditev, da bi kupec z nakupom pravne osebe pridobil lastništvo na nepremičninah, govora je o tistih, vpisanih v vl.št. 804 k.o Bertoki, kjer je bila vpisana pravica uporabe, je v nasprotju z zakonodajo Republike Slovenije, ne glede na jasnost o tem, da predmet prodaje niso bila zemljišča. Po veljavni zakonodaji RS lahko lastninsko pravico na nepremičninah, ki ležijo na ozemlju RS, pridobijo samo rezidenti Evropske unije (EU). RB nekretnine d.o.o. ni bil rezident Evropske unije, saj ima sedež v Banja Luki, ki je del Republike Srbske, ki ni članica EU. Tako ta pravna oseba ni mogla in ne more nikoli biti lastnik

nepremičnin v Republiki Sloveniji, tako ne tistih iz vl.št. 804 k.o. Bertoki, kot ne drugih. Tožilstvo namreč ne zatrjuje, da je ta pravna oseba postala lastnik ostalih nepremičnin, vpisanih v vl.št. 2948 k.o. Bertoki, vl.št. 2520 k.o. Postojna, vl.št. 1607 k.o. Koper, vl.št. 898 k.o. Koper in vl.št. 566 k.o. Semedela, saj tega ne more niti trditi, ker že na podlagi določbe čl. 68 Ustave RS ta pravna oseba, RB nekretnine d.o.o., ne more pridobiti na nepremičninah, ki se nahajajo v Republiki Sloveniji, nobene lastninske pravice. S tem pa prihaja tožilstvo v teh trditvah v nasprotje s samim seboj.

Seveda se postavlja vprašanje, ali je javno dobro bilo kakršnakoli ovira za prodajo pravne osebe. Po veljavni zakonodaji ne. Res je, da je javno dobro izven prostega pravnega prometa, vendar v konkretnem primeru ni bil opravljen noben promet z zemljišči; to izhaja že iz preprostega dejstva, da se pri prometu z nepremičninami na ta promet odmerja davek na promet z nepremičninami, kar je podlaga za overitev podpisa prodajalca na prodajni pogodbi po notarju, kar je podlaga, da je listina o prodaji sposobna za vknjižbo spremembe lastništva v zemljiški knjigi. V konkretnem primeru ni bil ne odmerjen davek, ne overjen podpis prodajalca pri notarju.

Pojem javnega dobra ne pomeni, da gre za premoženje, ki ni moglo postati last Hidra Koper d.o.o., saj je bil ta pravni subjekt vpisan kot imetnik pravice uporabe v zemljiški knjigi. Last je postalo že na podlagi samega zakona. Kakšna odločba sodišča, ki vodi Zemljiško knjigo, nima nobene posledice na pridobitev lastninske pravice, saj odločba zemljiške knjige ne pomeni podlage za pridobitev lastninske pravice. Za pridobitev lastninske pravice je podlaga ali zakon, ali pravni posel, ali dedovanje ali odločba državnega organa. Zato obstoj odločbe zemljiške knjige, ki je zavrnil vknjižbo lastninske pravice v korist Hidra v stečaju, nima nobenih pravnih posledic, ker je bila lastninska pravica pridobljena na podlagi zakonskih določb in sicer ZLNDL ter ZGO.

V letu 2008 je veljal Zakon o graditvi objektov (ZGO-1), ki (navajam samo tiste dele, ki se nanašajo na grajeno javno dobro lokalnega pomena) je določal v čl. 2, pomen izrazov: "grajeno javno dobro lokalnega pomena je grajeno javno dobro, ki sodi v omrežje gospodarske javne infrastrukture lokalnega pomena in javna površina na njih, kakor tudi objekti in deli objektov, katerih uporaba je pod enakimi pogoji namenjena vsem, kot so ceste, ulica, trg, pasaža in druga javna prometna površina lokalnega pomena, tržnica, igrišče, parkirišče, pokopališče, park, zelenica, športna oziroma rekreacijska površina in podobno."

V zvezi s statusom nepremičnin se o njihovem statusu pridobivajo potrdila pristojnih organov, ki se imenuje POTRDILO o namenski rabi zemljišča; v tem potrdilu pristojni organ opiše vse omejitve, ki se nanašajo na posamezno zemljišče. Tudi v zvezi s prodajo stečajnega dolžnika kot pravne osebe in opisom premoženja, ki ga ima ta pravna oseba (lastninska pravica ali pravica uporabe), je bilo pridobljeno potrdilo o namenski rabi zemljišča, katerega je izdal Urad za

MO Koper morala svojo odločbo izdati tudi upošteva je določbo čl. 213 ZGO-1 in bi morala nepremičnine odkupiti oz. začeti postopek razlastitve in jih na drug način ne bi smela odvzeti Hidro Koper.

Kdaj se oblikuje stečajna masa določa čl. 104 ZPPSL; stečajna masa se oblikuje z dnem začetka stečajnega postopka na podlagi samega zakona. V stečajno maso pa spade vse premoženje stečajnega dolžnika, med drugim tudi razne pravice.

Sam status grajenega javnega dobra namreč ne pomeni avtomatičnega nastanka lastninske pravice v korist države ali lokalne skupnosti; javno dobro pomeni le, da je tovrstna nepremičnina dostopna vsem. Dokaz za to je nedaleč stran; Zakon o javnih cestah določa, da je avtocesta grajeno javno dobro državnega pomena; vendar izgradnja avtoceste na zemljišču, ki ni last države, ne pomeni, da je z gradnjo prešla lastninska pravica na državo, ampak, da se mora taka nepremičnina ali odkupiti ali izvesti zanj postopek razlastitve; to je npr. primer dela avtoceste pri Ospu, ki delno poteka po zemljišču Agrarne skupnosti Osp; med to skupnostjo in državo potekajo pogajanja o plačilu odškodnine, zadeva je javno objavljena (npr. zadnji prispevek v medijih z dne 25.10.2013, RTV Slovenija).

Konkretno to pomeni, da MO Koper ni imela nobene pravice pridobiti lastninsko pravico brezplačno, saj na dan uveljavitve ZLNDL oz. na dan začetka stečajnega postopka v zemljiški knjigi ni bila vpisana kot imetnica pravice uporabe pri nepremičninah vpisanih v vl.št. 804 k.o. Bertoki.

Do posledic iz sporne upravne odločbe tudi ne bi prišlo, če v postopku izdaje navedene odločbe ne bi bil zlorabljen zakon, ki ureja upravni postopek, po katerem je tekel postopek (Zakon o splošnem upravnem postopku oz. ZUP).

Tako iz odločbe izhaja, da je bila odločba samo nabita na oglasno desko in ni bila vročena Hidro Koper d.o.o. kot prizadeti stranki, o kateri prenehanju pravice uporabe se je odločalo z navedeno odločbo, prav tako pa tej družbi ni bil podan status stranke; gre za kršitev določbe čl. 42, 43 in 44 ZUP; še več, čl. 44 ZUP določa, da mora organ ves čas med postopkom po URADNI DOLŽNOSTI skrbeti za to, da so v postopku udeleženi vsi, na katerih pravice ali pravne koristi bi lahko vplivala odločba. Nobenega dvoma ne more biti, da je navedena odločba vplivala na pravice in pravne koristi družbe Hidro Koper d.o.o., saj je na njeni podlagi bila v zemljiški knjigi izbrisana vknjižena pravica uporabe. Odločba je tako nična.

Iz ustaljene sodne prakse sodišč jasno izhaja, da zemljiška knjiga vknjižbo lastninske pravice v korist MO Koper ne bi smela dopustiti, ker ta subjekt v

Torej, čl. 212 in 213 ZGO-1 jasno govorita o zgrajenih objektih, česar pa iz navedene odločbe, da bi šlo torej za kak zgrajen objekt, ni razbrati. Tako ni obstojala nobena pravna podlaga za izdajo predmetne odločbe MO Koper.

Javno dobro je bilo v zemljiški knjigi vpisano v času, ko je veljal sistem družbene lastnine. Ta družbena lastnina pa je prenehala s trenutkom, ko je bil zaključen postopek lastninskega preoblikovanja podjetij v družbeni lastnini in s trenutkom, ko je začel veljati ZLNDL. Ob spoštovanju določb Zakona o vodah, ki je začel veljati pred začetkom stečajnega postopka, je bilo potrebno zemljišča, ki predstavljajo vodotoke, izločiti v korist države. Da obstoji problem vodotokov, jasno izhaja iz poročil prejšnje stečajne upraviteljice in tudi primopredajnega zapisnika.

Dokaz: primopredajni zapisnik, l.št. 1247-1256 stečajnega spisa (str. 3 – "nepremičnine").

Zakaj ta zemljišča niso bila opredeljena v nobenem poročilu, da bi se pokazalo in izkazalo stanje ni jasno; je pa v stečajnem spisu na l.št. 1007-1008 predlog prodaje stečajnega dolžnika kot pravne osebe z dne 10.03.2004 za ceno 100.000,00 SIT.

Iz listin v stečajnem spisu, l.št. 1376 in dalje pa izhaja, da je družba Geocomm d.o.o., ki je urejala pravna vprašanja za RS oz. DARS štela, da ima Hidro Koper na spornih zemljiščih lastninsko pravico; iz mojega dopisa in UZ, katerega je zabeležila sodnica, jasno izhaja problematika vodotokov.

Dokaz: dopis na l.št. 1376, pogodbe o služnosti na l.št. 1377-1385

V obrazložitvi obtožbe tožilstvo navaja, da sodi prodaja pravne osebe med posle, katere vodi stečajni upravitelj. Navedena trditev je v direktnem nasprotju z zakonsko ureditvijo, ki določa, da prodajo odredi stečajni senat, da določi vse pogoje in način prodaje ter da stečajni upravitelj le izvaja tako odločitev stečajnega senata; zato pri prodaji pravne osebe ne gre za nobeno voljno ravnanje stečajnega upravitelja, ampak dolžnost, da izvede pravnomočni sklep stečajnega senata.

Prodaja premoženja ima dva pravna posla; zavezovalnega in razpolagalnega. Zavezovalni pravni posel je javna dražba (ki teče po pravilih določenih v sklepu stečajnega senata) pod pogojem, da zainteresirani subjekt izjavi, da je pripravljen kupiti premoženje po postavljenih pogojih. Če tako izjavo poda, mora izpolniti naslednji pogoj za veljavnost tega zavezovalnega pravnega posla, to je plačilo kupnine. Ko je kupnina plačana, se prodana pravna oseba izroči kupcu s sklepom stečajnega senata, kar predstavlja razpolagalni pravni posel. Torej, niti pri zavezovalnem, niti pri razpolagalnem pravnem poslu ni nobenega voljnega delovanja stečajnega upravitelja, saj na pogoje javne dražbe (in s tem elemente prodajne pogodbe) nima vpliva, ker jih določi stečajni senat, na izročitev pravne osebe pa prav tako ne, ker to opravi stečajni senat. Zato prodaja pravne osebe

ne spada med posle, katere opravlja stečajni upravitelj, ampak je to le izvajanje sodnih sklepov sodišča (izvedba javne dražbe). Trditve, da je stečajni senat sledil predlogu stečajnega upravitelja za prodajo pravne osebe je v direktnem nasprotju z določilom čl. 146/1 ZPPSL; upravitelj v obliki predloga poda SVOJE SOGLASJE k takemu predlogu prodaje; seveda je v skladu s sistemsko zakonsko ureditvijo ZPPSL jasno, da na mnenje stečajnega upravitelja stečajni senat ni vezan. Prav tako je v nasprotju z listinskimi dokazi trditev, da se je kupec v pogodbi zavezal, da bo plačal kupnino v roku 15 dni; rok plačila kupnine je bil določen v sklepu o prodaji in ga je dražitelj dolžan spoštovati kot pogoj za veljavnost zavezovalnega posla.

Trditev, da je pooblaščenec kupca kasneje ugotovil, da se RB nekretnine d.o.o. ne more vpisati kot novi lastnik na nepremičninah v vl.št. 804 k.o. Bertoki, je v direktnem nasprotju s predmetom prodaje (torej pravna oseba in ne zemljišča) in v direktnem nasprotju z ustavnopravno ureditvijo po kateri subjekti, nerezidenti EU, sploh ne morejo postati lastniki nepremičnin. Zato je trditev, da pooblaščenec nisem povedal, da z nakupom na javni dražbi kupec ne more pridobiti lastninske pravice neresnična, saj je kupec kupoval pravno osebo in ne zemljišča; pravno osebo je kupil in se tudi kot edini ustanovitelj vpisal v sodnem registru, kar je skladno zakonski ureditvi in sodni praksi.

Trditev o čistosti nepremičnin se jasno nanaša na zastavne pravice oz. hipoteke. To izhaja iz elektronske korespondence med pooblaščenecem kupca in Aleksandrom Kovačevićem, katero je ta vložil v spis in sicer elektronskega sporočila z dne 01.02.2008 (od pooblaščenca do Kovačevića), ki pravi: "od zemljišne knjige Okrajnog suda u Koprju primili smo još dodatnu dokumentaciju. Utvrdili smo, da nam je odvjetnik Gorše dao tačne informacije a nekretnine su slobodne od hipoteka".

Dokaz: elektronska korepondenca, spis, l.št. 1273

Trditev, da sem vedel, da kupec ne bo mogel pridobiti lastninske pravice je točna, saj je šlo za pravno osebo nerezidenta EU, kar pa bi moralo biti znano vsakemu pravniku in ne samo meni. Status javnega dobra v konkretnem primeru ni pomenil nemogućnost pridobitve lastninske pravice, saj bi jo družba Hidro Koper d.o.o. lahko pridobila na podlagi določb ZGO-1, pa takega postopka ni nikoli začela.

Pravica uporabe, ki je bila vknjižena v zemljiški knjigi, je v skladu s pravnimi normami del premoženjske sfere subjekta; kaj predstavlja premoženjsko sfero je jasno opredeljeno skozi pravice, kar je predmet učenja že v prvem letniku Pravne fakultete; zato je taka pravica tudi predmet ovrednotenja in predstavlja neko vrednost.

Kar se tiče urejanja vprašanj vodotokov to jasno izhaja iz elektronske komunikacije z ga. Urško Ilič Vidergar; iz elektronske pošte z dne 24.04.2006 izhaja, da je država štela, da je Hidro Koper LASTNIK na zemljiščih v vl.št. 804 k.o. Bertoki, da pa želi država na podlagi zakona, ki je začel veljati pred začetkom stečaja, urediti svojo lastninsko pravico. Katere nepremičnine bodo prešle v last države, je bila odločitev državnega organa.

Urejanje vprašanja vodotokov je tako trajalo vse do poletja 2007. Potem, ko je bilo jasno, da je država kot svojo lastnino opredelila vsa zemljišča, katera je želela pridobiti v svojo last, se je začel postopek, ki je pripeljal do prodaje stečajnega dolžnika kot pravne osebe.

Dokaz: elektronska korespondenca iz 2006 in 2007.

Nesporno je, da je javno dobro izvzeto iz pravnega prometa; vendar to ne pomeni, da ni v prometu pravna oseba, ki ima upravičenja na takem premoženju. Nesporno je tudi, da s prenosom lastništva na pravni osebi ne pride do nobene spremembe v lastništvu na samem premoženju pravne osebe; vsa upravičenja ostanejo nespremenjena, spremeni se le lastnik poslovnega deleža. Dokaz za to je prodaja pravne osebe, stečajnega dolžnika, ki ima pravico izrabe na naravnem bogastvu (npr. kamnolom), konkreten primer pa je prodaja stečajnega dolžnika Gradis Koper, ki je imel pravico izrabe kamnoloma.

Dokaz: glej stečajni spis St 88/2000, Okrožno sodišče v Kopru

Trditve o neizvedeni prodaji Moleta, ki naj bi dokazovala, da naj bi šlo za prodajo premoženja, ki ne spada v stečajno maso, je v nasprotju z listinami v stečajnem spisu na l.št. 1970 (sklep o prodaji) in l.št. 2037 (pogodba o prodaji). Torej Molet je bil predmet prodaje, vendar ne na javni dražbi, ampak na podlagi neposredne prodajne pogodbe med stečajnim dolžnikom in MO Koper.

Dokaz: citirane listovne številke, korespondenca z MO Koper (17.04.2007) oz. odv. Matozom (04.09.2006, 24.10.2006 in 02.11.2006)

Iz navedenih listin izhaja, da so bile predmet prometa, torej prodaje nepremičnin, tako ceste, kot Molet; če bi držale trditve tožilstva o prepovedi tovrstne prodaje, potem do take prodaje ne bi prišlo.

Zato je zatrjevanje, da je v primeru nepremičnin v vl.št. 804 k.o. Bertoki šlo za tuje premoženje, neutemeljeno in brez podlage; šlo je za premoženje, ki je bilo vključeno v premoženjsko sfero stečajnega dolžnika, saj so za to obstajale jasne zakonske podlage v določbah ZGO-1.

Tako je sklicevanje na sklep zemljiškega sodišča neutemeljen; edini pravno veljavni dokument je potrdilo o namenski rabi zemljišč, ki nepremičnin v vl.št. 804 k.o. Bertoki ni opredeljeval kot javno dobro oz. grajeno javno dobro in pa določbe

ZGO-1, ki so določale kdaj se lahko opredeli nepremičnina kot grajeno javno dobro in pa dejstvo o pravnih posledicah začetka stečajnega postopka. Vse te okoliščine nedvomno kažejo na to, da ne gre za nobeno zavajanje, goljufanje ali kaj drugega, ampak za rizično premoženje, za katerega je potrebno urediti njihov status.

Dejstvo, da je MO Koper lastnila zemljišča v nasprotju z določili ZGO-1, pri tem pa ni priznala pravice pravne osebe Hidro Koper d.o.o. kot stranke v postopku pa ne morejo biti okoliščine za katere sem lahko kazensko odgovoren. Gre za nično odločbo MO Koper. Nična odločba pa nima nobenih pravnih učinkov, kar pomeni, da je ničen tudi vpis lastninske pravice v Zemljiški knjigi v korist MO Koper. To pomeni, da je Hidro Koper še vedno imetnik pravice uporabe in da njegovo premoženje ni v ničemer zmanjšano. Posledice ničnosti lahko odpravi tožilstvo na podlagi pristojnosti, katere mu daje zakon na enostaven način in s tem odpravi tudi vse nezakonite posledice nične odločbe. Potrjevanje neresničnih dejstev in protizakonita izključitev stranke iz postopka pa imata vse elemente storjenega kaznivega dejanja.

Tako so vse trditve o tem, da se kupec pravne osebe ne more vknjižiti kot lastnik na nepremičninah te pravne osebe, v očitnem nasprotju s pravno ureditvijo in vsebino predmeta prodaje. Za ravnanja tretjih oseb (nepravilen upravni postopek) in opustitev ravnanj tretjih oseb (ni bil vložen predlog za obnovo upravnega postopka oz. ni bil vložen zahtevek za plačilo odškodnine po čl. 213 ZGO-1), kar vse je zmanjšalo premoženja družbe Hidro Koper d.o.o., ne pa družbe RB nekretnine d.o.o., pa kazensko ne morem odgovarjati. **Ustaljena sodna praksa je jasna: Opredelitev določene nepremičnine kot javno dobro ne pomeni, da je nepremičnina v neki posebni javni lasti, ampak, da je predmet lastninske pravice, ki pa je omejena z vsakemu pristoječo pravico splošne rabe.**

Poleg tega je treba opozoriti še na naslednjo okoliščino: iz odločbe MO Koper izhaja, da so vse nepremičnine (razen dveh) na področju Luke Koper. Luka Koper je zaprto območje, do katerega ni prostega dostopa; to izhaja že iz dejstva, da ima Luka Koper v septembru vsakega leta dan odprtih vrat, ko je možen dostop javnosti v luko. To pa pomeni, da ni možen vedno prost dostop komurkoli, zato ni omogočena uporaba the površin vsem pod enakimi pogoji; to pa je bistven pogoj za opredelitev neke nepremičnine za grajeno javno dobro; torej za izdajo odločbe o grajenem javnem dobru za vse nepremičnine razen dveh, sploh niso izpolnjeni zakonski pogoji; s tem pa tudi ni bilo nobene podlage za izdajo tistega dela odločbe, ki je določil nastanek lastninske pravice v korist MO Koper, za ostali dve pa bi ju MO Koper morala ali odkupiti ali razlastiti, v obeh primerih pa plačati odškodnino.

K točki I/2:

Drugi sklop očitkov se nanaša na mojo opredelitev kot uradne osebe. Tožilstvo trditev o položaju uradne osebe gradi na določilih KZ-1 in 12/2 ZPPSL.

Stečajni zakon ne podeljuje stečajnemu upravitelju nobenega položaja uradne osebe ali javnih pooblastil. Stečajni zakon v celotnem svojem tekstu v zvezi z upraviteljem ne uporablja nikoli nobene besede "pooblastilo" ali uradni položaj oz. uradna oseba, niti ne navaja, da je upravitelj kaj pooblaščen storiti.

Določilo čl. 12 ZPPSL spada med splošne določbe zakona in sicer določa v prvem odstavku, da se v stečajnem postopku odloča s sklepom ali z odredbo. V drugem odstavku pa, da se z odredbo izda uradni osebi ali organu, ki opravlja stečajni postopek, nalog za izvršitev posameznih dejanj.

Torej ta člen predstavlja opredelitev sodnih odločb v stečajnem postopku, ne pa položaja stečajnega upravitelja kot uradne osebe.

Upravitelj za vsako svoje ravnanje potrebuje predhodno pisno soglasje stečajnega senata ali predsednika stečajnega senata.

Dokaz:

- komentar k čl. 72 in 79 ZPPSL, GV, ZPPSL, Ljubljana 2000, str. 305-306 in 329-331
- komentar k čl. 12 ZPPSL, istotam, str. 145

Poleg tega je po zakonu stečajni upravitelj dolžan skleniti odškodninsko zavarovanje svoje odgovornosti.

Zato je očitek tožilstva o mojem položaju kot uradne osebe v celoti pravno zmoten. Iz obrazložitve na str. 16 obtožbe, prvi odstavek, ni nikjer zaslediti opredelitve uradne osebe.

K točki I/2a:

V tem sklopu se obravnava očitek storitve zlorabe uradnega položaja pri prodaji terjatve do dolžnika Toncity Pacific Investicije d.o.o. (dalje Toncity), pri čemer naj bi stečajnemu dolžniku prizadejal škodo.

Očitek je v celoti neutemeljen in za trditev o zlorabi uradnega položaja sploh ni pravne podlage.

Očita se, da je bila storjena kršitev 6.točke 80.čl. ZPPSL, saj nisem poskrbel za izterjavo terjatve, ampak sem podal predlog za njeno prodajo.

Kot izhaja iz listin spisa, je terjatev Hidra Koper v stečaju do Toncity temeljila na pravnomočni sodni odločbi, sklepu Okrožnega sodišča v Kopru, opr.št. St 59/2002, z dne 15.05.2003 (pravnomočna 31.05.2003), s katerim se je potrdila prisilna poravnava nad dolžnikom, pri čemer je bila terjatev upnika Hidro Koper uvrščena v razred 1, v znesku 16.225.887,43 SIT, ki se poplača 100% v roku 5 let od pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave, pri čemer se terjatev obrestuje po obrestni meri SMOM do dneva plačila oz. poteka roka za plačilo.

Trditev, da bi bilo treba terjatev izterjati skladno določilu tč. 6 80.čl. ZPPSL, je zakonsko neutemeljena.

Tožilstvo namreč zamolči določilo čl. 61, 63 in 64 ZPPSL; terjatve upnika, ki so ugotovljene v postopku prisilne poravnave, se lahko izterjajo šele potem, če dolžnik v roku, ki je določen za poplačilo obveznosti iz sklepa o potrjeni prisilni poravnavi, sam prostovoljno ne plača obveznosti; konkretno je bila zakonsko prepovedana izterjava terjatve za čas do 01.06.2008. Zato je prišla v poštev določba točke 7 80.čl. ZPPSL, ki govori o unovčenju premoženja (prodaja terjatve).

Trditev tožilstva, da je bila terjatev zavarovana s hipoteko na nepremičninah Toncityja (parc.št. 1459/5 in 1570/11 k.o. Koper), nima podlage v zakonski ureditvi. Terjatev Hidra Koper je bila pred postopkom prisilne poravnave opredeljena v znesku glavnice z zakonskimi zamudnimi obrestmi (glej redni izpis – zgodovinski izpisek iz zemljiške z dne 30.04.2013, priloga k zahtevi za razširitev preiskave, stran 13; glavnica 8.266.275,50 SIT in glavnica 1.038.423,75 SIT z zakonskimi zamudnimi obrestmi), po potrditvi prisilne poravnave pa v znesku glavnice 16.225.887,43 SIT z obrestmi po stopnji SMOM. Torej, terjatev se je spremenila v pogledu obrestne mere.

Na podlagi določila čl. 64/1 ZPPSL je izvršilni naslov, ki je bil podlaga terjatve, izgubil pravno moč. To pomeni, da so vsi učinki na podlagi sklepa o izvršbi, ki je bil podlaga za vpis hipoteke v zemljiški knjigi, prenehali veljati in da terjatev upnika Hidro Koper od pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave ni bila več zavarovana s hipoteko, že na podlagi samega zakonskega določila. Kolikor bi namreč ostala v veljavi hipoteka, bi se terjatev upnika poplačala kot ločitvena pravica in Hidro Koper sploh ne bi bil upnik v postopku prisilne poravnave, ker nanj prisilna poravnava ne bi učinkovala (to so bile terjatve razreda 4, kamor pa terjatev Hidra Koper ni bila uvrščena, ker je bila uvrščena v razred 1, za katerega pa so veljale posledice prisilne poravnave).

Dokaz: sklep o potrjeni prisilni poravnavi v spisu

Kaj pomeni zatrjevanje tožilstva, da bi bilo potrebno terjatev izterjati? Da se izterjava terjatve, ki ni bila več zavarovana s hipoteko, ne bi smela izvajati pred

01.06.2008. Kot je razvidno iz listin v spisu pa je Toncity svoje nepremičnine prodal dne 15.12.2006 s prodajno pogodbo, predlog za vknjižbo lastninske pravice je bil vložen 30.04.2007 (glej isti izpisek, stran 7). Torej, na dan, ko bi bilo mogoče začeti z izterjavo terjatve, ni obstajalo nobeno premoženje tega dolžnika več (kot izhaja iz podatkov spisa je bil del kupnine uporabljen za poravnavo obveznosti (vendar ne vseh upnikov sorazmerno), del pa jo je porabil zakoniti zastopnik. Tako bi se pokazalo, da terjatve ni mogoče izterjati in bi bila odpisana; s tem pa bi dejansko nastala škoda stečajni masi, katero sedaj neutemeljeno očita tožilstvo, za te očitke pa ni nobene zakonske podlage.

Pa še nekaj o ostalih očitkih; trditev o tem, da sem vedel, da je vrednost nepremičnin dolžnika 12.707.506,88 EUR, je v celoti neutemeljena. Kako naj bi vedel za cenitev, tožilstvo ne pove. Cenitev se je nahajala v spisu prisilne poravnave, ki je bil pravnomočno zaključen 31.05.2003, sam pa sem bil za stečajnega upravitelja v postopku nad Hidro Koper imenovan aprila 2005, torej dve leti po pravnomočnem zaključku postopka prisilne poravnave. V tem postopku nisem imel nobene vloge več in tako od mojega imenovanja dalje v postopku prisilne poravnave nisem bil več zastopnik upnika, ker je bil postopek prisilne poravnave že zaključen, spis pa arhiviran. Samo mimogrede, v cenitvi je kot pretežna vrednost nepremičnin opredeljena komunalna opremljenost zemljišča (priča Jovanović Marjan je povedala, da zemljišče ni bilo komunalno opremljeno) in pripravljala dela s temeljenjem (tega ni nikjer videti, danes je jama, v kateri se je nahajala voda oz. deževnica, zasuta); očitno je torej šlo za cenitev za potrebe postopka prisilne poravnave in ne dejanski odraz neke vrednosti.

Tudi če bi bil seznanjen z navedeno cenitvijo, bi šlo za nepomemben podatek, zaradi dejstev, opisanih zgoraj. Trditev, da je bila terjatev Hypo leasing le 835.834,59 EUR oz. z obrestmi na dan 13.03.2007 le 1.336.877,35 EUR, je neresnična in za njo ni nobene podlage v listinskih dokazih.

Iz listin, na podlagi katerih je bila vknjižena zastavna pravica v korist Hypo leasing (pogodba o kreditnem poslu s tujino, povezanim z odstopom kreditne terjatve v izterjavo, št. 020699, z dne 17.06.1999), izhaja (točka IV. pogodbe), da znaša kreditni znesek 14.000.000,00 ATS, obrestna mera 8% letno, na dan zapadlosti kredita dne 30.06.2001 bo znašal dolg 16.403.247,00 ATS in (točka IX. pogodbe), da znaša zamudna obrestna mera 6% nad pogodbeno obrestno mero ter se v primeru zamude terjatev konvertira v SIT in obračunavajo zakonite zamudne obresti.

Terjatev na dan zapadlosti, 30.06.2001, je tako znašala 16.403.247,00 ATS oz. preračunano v SIT (menjalniški tečaj na dan 29.06.2001 kot zadnji delavnik pred zapadlostjo, srednji tečaj BS 1 ATS = 15.7964 SIT) 259.112.250,91 SIT. Obračun zamudnih obresti za čas od 01.07.2001 do 13.03.2007 znaša 389.683.709,15 SIT, dolg skupaj (glavnica + obresti) pa 648.795.960,06 SIT oz. 2.707.377,56

EUR (v prodajni pogodbi za nepremičnino z dne 15.12.2006 je bil ta dolg ocenjen na 2.900.000,00 EUR!)

Dokaz: listine v postopku zavarovanja terjatve Hypo leasing, opr.št. R 261/99
obračun obresti

Trditev, da je bil Marketing galeb d.o.o. po nakupu terjatve za njo v celoti poplačan, je v nasprotju z listinami v spisu. Iz njih izhaja, da je Marketing galeb d.o.o. do Toncityja imel dve terjatvi, eno lastno (14.135.110,98 SIT) in drugo odkupljeno od Hidra Koper (16.225.887,43 SIT); za obe terjatvi (skupaj torej 126.694,20 EUR) pa je prejel le eno plačilo (v znesku 85.193,76 EUR) in zato ni bil v celoti poplačan (izjava priče Jovanović Marjana o prejemu le enega plačila za vse terjatve).

Trditev, da ni verjeti, da sem se o vrednosti nepremičnin pogovarjal z nekim drugim cenilcem Bohom, je neutemeljena; iz izpisa imenika sodnih cenilcev izhaja, da sta v imeniku vpisana dva Alojzija Boha (eden, ki je izvedel cenitev v postopku prisilne poravnave Toncity) in drugi, s katerim sem govoril in kateri je občasno izvajal cenitve premoženja v stečajnih postopkih kjer sem bil imenovan (poleg ostalih cenilcev, ki so bili angažirani).

Dokaz: izpis iz imenika sodnih cenilcev.
zaslišanje Boh Alojzij, Celovška c. 300, Ljubljana

Tako se pokaže očitek v celoti za neutemeljenega, navedbe o višini dolga, višini obrestne mere, o zavarovanosti terjatve Hidra s hipoteko, o okoriščenosti Marketing galeba d.o.o. za razliko med odkupno ceno in domnevnim polnim poplačilom pa za neresnične. Ravnanje kot ga opisuje tožilstvo za pravilnega, bi pripeljalo do tega, da terjatve ne bi bilo mogoče izterjati oz. vnovčiti in bi nastala škoda za stečajno maso.

K točki I/2b-c:

Tu gre za očitek, da sem zlorabil uradni položaj, ker naj bi odkupoval terjatve upnikov do stečajnega dolžnika in upnikom lažnivo prikazoval višino poplačila terjatev.

Najpreje je očitek o zlorabi uradnega položaja v celoti pravno neutemeljen, kar sem predhodno že obrazložil.

Dalje tožilstvo v tem delu obtožbe, zato, da bi lahko prikazalo neko domnevno logičnost svojih navedb, trditve postavlja v nevezanem časovnem kontekstu oz.

Trditev o vedenju obsega premoženja iz vl.št. 804 k.o. Bertoki, ki bo vključeno v stečajno maso, v letu 2006, je neutemeljena iz razloga, ker je država šele leta 2007 dokončno povedala, kaj hoče prevzeti v svojo last.

Dokaz: že opisana korespondenca z ga. Ilič Vidergar

V letu 2006 in 2007 ni bilo nobenega vedenja o tem, da bo premoženje nekdo kupil. Kolikor do prodaje premoženja ne bi prišlo, bi bilo to premoženje v naravi razdeljeno med upnike, če bi ga hoteli prevzeti, drugače pa v korist države oz. lokalne skupnosti. Trditev o tem, da sem dve leti vnaprej vedel, da bo neko premoženje prodano, je absurdna in v nasprotju z načelom presoje dejstev ex ante.

Zanikam vsako poznavanje Kuharjeve pred letom 2010.

Tožilstvo trdi, da je Skrbinškova za terjatev upnika Universe service d.o.o. lahko izvedela le od mene, kar ne drži. Pregled prijavljenih terjatev je sestavni del stečajnega spisa; tako je bil o prijavljenih terjatvah lahko seznanjen vsak od dneva naroka za preizkus terjatev dalje v letu 2003. Ne želim ničesar špekulirati, dejstvo je, da je Skrbinškova imela svojo pisarno v Ljubljani, na naslovu Valjahunova 11 (sedež predsednika UO, g. Bončine); da je bila zaposlena v družbi DSU (naslednica Slovenske razvojne družbe), kjer je bila zaposlena tudi prejšnja stečajna upraviteljica.

Trditev o osebnih stikih med menoj in predstavniki upnikov, ki so terjatve prodajali, je neresnična. Z nobenim upnikom v stečajnem postopku nisem imel nobenega osebnega stika; edini "živi" kontakt je bil s člani upniškega odbora na njegovih sejah, o čemer obstoje zapisniki, ki se nahajajo v stečajnem spisu.

Moja poročila upnikom so bila edino v pisni obliki; za stanje stečajnega postopka pa so spraševali le predstavniki 4 upnikov. Podatki o stanju stečajne mase so bili dani na podlagi v tistem trenutku poznanih podatkov. Tako so podatki o obsegu stečajne mase razvidni iz poročil prejšnje upraviteljice (npr. l.št. 1102-1103 steč.spisa), iz zabeležke razgovora predstavnika Merkurja s prejšnjo upraviteljico (l.št. 881 spisa). Da se je spomladi v letu 2007 pričakoval zaključek stečajnega postopka in da se o premoženju iz vl.št. 804 k.o. Bertoki ni moglo še nič računati, izhaja iz zapisnika o davčnem inšpekcijskem nadzoru z dne 14.03.2007, ki se je nanašal na leto 2006. Na strani 3 zapisnika je uradni organ, ki je vodil postopek, ugotovil: "Zavezanec za davek v inšpiciranem obdobju ni več opravljal dejavnosti v smislu pridobivanja prihodkov, ker je stečajni postopek pred ZAKLJUČKOM in se vse pripravlja za dokončno unovčenje še obstoječega premoženja stečajnega dolžnika." Iz te ugotovitve jasno izhaja, da se je v tem obdobju čakalo le na priliv iz stečajne mase Gradis Koper, zatem pa bi se postopek končal, neunovčeno premoženje pa bi se preneslo na upnike.

Dokaz: zapisnik z dne 14.03.2007, DT-0610-085/2007-4-0604-03

Iz listin v spisu izhaja, da je postopek prenosa premoženja na državo potekal še leta 2007, obseg prenosa pa je bil v izključni domeni države. Zato obseg premoženja iz vl.št. 804 k.o. Bertoki konec leta 2006 in do poletja 2007 ni mogel biti znan.

Tožilstvo trdi, da sem bil sam tisti, ki je imel pod nadzorom dogajanje okoli odkupa terjatev, kar izhaja iz podatka, da me je Ofis d.o.o. obvestil o odkupu 16 terjatev z dopisom z dne 17.05.2007, dočim sem predlog glavne razdelitve v sodni spis vložil 03.05.2007, v njem pa je zajet podatek, da je nosilec terjatve pod zap.št. 30 (katera je preje pripadala Universe service d.o.o.) že Ofis d.o.o., zato sem bil o odkupu terjatev še drugače, neformalno obveščen.

Navedena trditev tožilstva je neresnična in predstavlja, v pomanjkanju dokazov o resničnosti trditve, da sem bil sam kupec terjatev, zavajanje sodišča.

V stečajnem spisu, l.št. 1933 se nahaja dopis družbe Ofis d.o.o. z dne 27.12.2006, katerega je sodišče prejelo 28.12.2006, s katerim obvešča sodišče o prevzemu terjatve dotedanjega upnika Universe service d.o.o.. Na tem dopisu je ročno pripisan uradni zaznamek, da je original vložen med prijave terjatve in odredba, da se obvesti stečajni upravitelj. K temu obvestilu je pripeta povratnica sodnega pisma iz katerega izhaja, da sem kopijo navedenega dopisa prejel 30.01.2007. Torej sem bil o spremembi upnika za terjatev pod zap.št. 30 obveščen 30.01.2007. Zato je v osnutku glavne razdelitve z dne 03.05.2007 pod zap.št. 30 zaveden Ofis d.o.o.

Zato o spremembi upnika nisem bil obveščen še drugače, neformalno.

Dokaz: dopis in povratnica, l.št. 1933, stečajni spis

Iz uradnega zaznamka na l.št. 1933 jasno izhaja, da je po ZPPSL imelo pravico vnašanja spremembe upnika le sodišče, ki je o tej spremembi obvestilo stečajnega upravitelja, ki je po prejemu takega obvestila lahko naredil spremembo upnika v upniških tabelah. Zato je popolnoma jasno, da kasnejša obvestila o odkupu terjatev, ki so bila posredovana samo meni kot stečajnemu upravitelju, ne pa tudi sodišču, niso mogla biti podlaga za vnos spremembe podatka o upniku v tabele in da zato tega podatka nisem mogel izkazati, sem bil pa dolžan, na podlagi določila čl. 419 OZ (Obligacijski zakonik), ko sem bil obveščen o prenosu terjatve na novega upnika, terjatev poplačati temu, novemu upniku. Pri tem pripominjam, da ne bo prišlo do zavajanja, da je o spremembi upnika upravičen obvestiti dolžnika tako stari upnik, kot novi upnik, kar predstavlja ustaljeno sodno prakso.

V izogib dodatnim zavajanjem tožilstva še navajam:

Ko je oddan osnutek glavne razdelitve, lahko stečajni upravitelj popravke osnutka izvaja le na podlagi ugovorov UPNIKOV, ki jih podajo na naroku za obravnavanje osnutka za glavno razdelitev, ali pa pisno do tega naroka (čl.

165/1 ZPPSL), o ugovorih pa odloči stečajni senat, kar je podlaga za spremembo osnutka, ki je potem priloga k sklepu o glavni razdelitvi (165.čl. ZPPSL). Kot izhaja iz stečajnega spisa zoper osnutek glavne razdelitve ni bil vložen noben ugovor.

To izhaja tudi iz sodne prakse:

“Upnik lahko vloži ugovor zoper sklep o glavni razdelitvi le na naroku za obravnavanje osnutka za glavno razdelitev. Zato upnik, ki se naroka ni udeležil oz. se ga je udeležil pa na njem osnutku ni ugovarjal, po končanem naroku glavne razdelitve ne more več izpodbijati” (VSL, III Cpg 25/98).

“Upnik lahko navaja ugovore k osnutku za glavno razdelitev ne le ustno na naroku za obravnavanje osnutka, ampak tudi s pisno vlogo v času med objavo oklica o naroku za glavno razdelitev in narokom” (pravno mnenje, občna seja VSS 09.12.1999)

“Poznejša razdelitev stečajne mase se opravi samo upnikom, katerih terjatve so obsežene s sklepom o glavni razdelitvi” (VSL, Cpg 1017/94).

Zato sem v osnutek glavne razdelitve pravilno vnesel podatek o spremembi upnika pod zap.št. 30, vse ostale spremembe pa nisem smel vnesti, ker se spremembe vnašajo le na podlagi obvestila sodišča oz. sklepa o ugovorih zoper osnutek o glavni razdelitvi; pri poplačilih pa sem bil dolžan upoštevati določilo čl. 419 OZ.

O spremembah pa sem bil obveščen z obvestili, ki se nahajajo v prilogi spisa, pod B1-B2.

Trditev tožilstva, da je moj zagovor, da nisem posojal le denarja, neprepričljiv, ker družba Gagat d.o.o. naj ne bi zaslužila kakršnihkoli obresti v zvezi z nadaljnjimi posojili, je neresnična.

Družba je bila ustanovljena, ker je moja žena ostala brez zaposlitve in je bila tako zaposlena v tej družbi. Ker ni poznala poslovanja podjetij, sem vse dokumente pripravljajal sam in tudi v celoti izvajal sam plačilni promet, ki je bil v elektronski obliki. Tako moja žena nikoli v življenju ni srečala niti Skrbinškove ali Kuharjeve in se okoli kakega dogajanja, ki je predmet očitkov, z nikomer ni nikoli pogovarjala. Vse posojilne pogodbe so bile pripravljene z moje strani in predložene ženi, da jih podpiše kot zastopnica družbe. Tako so bila tudi sredstva, ki so bila posojena družbi Svet, nakazana z moje strani. Za ta posojila pa je družba Gagat prejela obresti.

Družbi Svet najem d.o.o. sta bila izstavljeni dva računa in sicer eden 19.10.2007, številka 001/07 v znesku 3.406,94 EUR, ki je bil plačan 26.10.2007.

Dokaz: račun
bančni izpisek

Drugi 07.03.2008, številka 002/08 v znesku 2.218,50 EUR; ta znesek je bil plačan 20.03.2008, skupaj z zneskom vračila kredita v višini 28.082,96 EUR.

Dokaz: račun
bančni izpisek 3x (za vsa nakazila po obračunu obresti)

Da pa z dejanskimi odkupi terjatev nisem imel povezave, dokazuje naslednje dejstvo: Ofis d.o.o. je odkupil tudi terjatev od DURS. Obvestilo o odkupu te terjatve sem prejel 07.12.2007, dočim je bilo izplačilo po glavni razdelitvi izvršeno 01.10.2007. Izplačilo je bilo izvršeno v korist DURS. Iz izpovedi priče Zlatkovič izhaja, da so pogajanja o prodaji terjatve potekala od pomladi 2007 dalje. Če bi bil torej seznanjen s postopkom odkupa terjatve, potem te terjatve ne bi poplačeval upniku, ki je terjatev prodal. V zvezi s tem izplačilom je bila dne 20.12.2007 z moje strani vložena zahteva po vračilu izplačila, o katerem je DURS pozitivno odločil z odločbo z dne 17.01.2008.

Dokaz: prošnja za vračilo nakazila z dne 20.12.2007
Odločba DURS z dne 17.01.2008, 4230-1487/2007-0601-02

K točki I/2d in I/2e:

V zvezi s tema točkama, sem zaradi prepletenosti navedb svoj zagovor podal že v predhodnih navedbah, iz katerih izhaja, da je upravitelj upravičen za plačilo za svoje delo, če je razrešen; da je bila odmerjena že akontacija plačila; da premoženje iz vl.št. 804 k.o. Bertoki, potem, ko je država vzela tisto, kar je želela, ni bilo tuje premoženje in da je bila prodaja Moleta realizirana. S tem se pokažejo vse navedbe tožilstva pri tovrstnih očitkih za neutemeljene.

K točki III:

Kot je bilo že opisano niti pravno, niti dejansko niso bila izvršena nobena kazniva dejanja, kot jih opisuje obtožnica v točkah I in II obtožbe, zato so tudi očitki o pranju denarja v celoti neutemeljeni.

Pri prenosu terjatev nisem sodeloval, saj je šlo za odnos med družbama Ofis d.o.o. in BS Factor LLC oz. med Skrbniškovo in Kuharjevo.

Da sem bil dolžan poplačati terjatve nosilcu terjatve, izhaja iz stečajne zakonodaje, kar sem že predhodno opisal. Zato, ker sem ravnal v skladu z zakonodajo, nisem storil nobenega kaznivega dejanja. Razpolaganje s premoženjem, torej pravicami iz naslova poplačila terjatev, je bilo v izključni

pristojnosti družbe BS Factor LLC; razpolaganje ni v ničemer prepovedano v nobeni zakonodaji, zato je odrejanje po tej družbi, da je svoja upravičenja iz naslova poplačila terjatev odstopila tretjim osebam, njena izključna in neomejena pravica. V tem delu ni ne zatrjevano ne dokazano kakršnokoli moje ravnanje. Prav tako mi ni znan noben dogovor med obtoženimi osebami, kot se navaja.

Moje posojanje denarja družbi Gagat d.o.o. ni v ničemer nezakonito, zato tudi vračilo danega posojila ne more biti nezakonito.

Dejstvo pa je, da zgodba, kot jo opisuje tožilstvo, ne drži. Družba Gagat d.o.o. mi je namreč posojilo z dne 10.01.2007 v znesku 50.000,00 EUR vrnila že dne 04.07.2007, torej še predno je družba Svet najem d.o.o. vrnila kako posojilo družbi Gagat d.o.o. Navedena okoliščina izhaja iz prikaza plačilnega prometa v spisu.

Dalje mi je družba Gagat d.o.o. v letu 2008 in sicer 24.01.2008 vrnila del posojila v znesku 15.000,00 EUR, torej v času, ko od družbe Svet najem d.o.o. ni prejela še nobenega nakazila iz naslova vračila posojila. Tudi ta okoliščina izhaja iz prikaza plačilnega prometa v spisu.

Če pa je Gagat d.o.o. vračal denar preje, kot so bila izvršena plačila od Svet najem d.o.o., potem zgodba, ki jo zatrjuje tožilstvo, ne drži in zanjo ni dokaza.

Dalje tožilstvo trdi, da mi je družba Finesto d.o.o. nakazovala denarna sredstva v znesku 56.231,66 EUR kot "vračilo gotovine", kar naj bi si prilastil, kar je trditev, ki je prav tako napačna.

Finesto d.o.o. je izvršil več nakazil; prvo dne 07.07.2010 z oznako namena nakazila "vračilo gotovine". Nakazilo se je nanašalo na vračilo z moje strani založene gotovine za plačilo avansa za nakup blaga dobavitelja v znesku 1.231,06 EUR. Navedena obveznost izhaja iz priloženih listin.

Vsa ostala nakazila v znesku 55.000,00 EUR v štirih nakazilih so predstavljala vračilo dolga, ki ga je do mene imela družba Finesto d.o.o., kar izhaja iz pregleda saldakontov.

Dokaz: izpisek računa za dan 07.07.2010
 pregled konta kartic
 račun 090265
 pregled saldakontov 2700, partija 001 in 044
 izpisek računa za dan 24.08.2010, 13.07.2010, 09.07.2010 in
 07.07.2010

Tako je v primeru navedenih nakazil šlo za navadno poslovno razmerje in ne kako pranje denarja.

Da ni šlo za nobeno prelaganje denarja, ampak za razne poslovne odnose med Gagat d.o.o. in Svet najem d.o.o. izhaja iz več dejstev.

Moj denar je bil Gagatu posojen prvenstveno zaradi nakupa nepremičnine na javni dražbi Okrajnega sodišča na Vrhniki, ki se je nahajala v k.o. Blekova vas, v postopku In 2004/00017; ta nepremičnina je bila kupljena na javni dražbi 18.12.2006 in sicer na podlagi dogovora med družbama Gagat in Svet nepremičnine, da bo to nepremičnino kasneje odkupilo. Posojilo je bilo namenjeno založitvi sredstev za nakup te nepremičnine.

Svet je kasneje zagotovil, da bo denar za plačilo kupnine imel, kar izhaja tudi iz prikaza plačilnega prometa in sicer v decembru 2006 v znesku 32.313,10 € in dne 15.01.2007 v znesku 283.890,90 €, kar je pomenilo, da so ostala prosta denarna sredstva, ki so se lahko uporabila kot iskano posojilo Skrbniškove.

Dokaz: sklep o domiku nepremičnine, In 2004/00017
plačilni promet v spisu
prodajna pogodba z dne 05.07.2007

Zato je bil posojilodajalec do Kuhar in Bergant Svet najem in le za ta poslovni odnos oz. posojilno razmerje se je vedelo, ne pa za nadaljnje posojanje družbi Ofis.

Zato razmerja, katera prikazuje tožilstvo in naj bi dokazovala dogovor tako o odkupu terjatev kot načinu vračila sredstev enostavno zanika dejstvo, da mi je Gagat posojena sredstva v znatnem delu vrnil, predno je prejel kakršnokoli nakazilo od Svet najema.

Trditev tožilstva, da prenakazila izplačila stečajne mase v korist družbe BS Factor LLC nimajo podlage v listovni dokumentaciji stečajnega spisa in da gre za razpolaganje s premoženjem, ki je pridobljeno s kaznivim dejanjem in da gre za obliko pranja denarja, enostavno ne drži. Pravna podlaga za izplačila je opisana zgoraj, pri opisu zakonske ureditve spremembe upnika in sodne prakse. Zato ni šlo za nobeno razpolaganje s premoženjem, pridobljenim s kaznivim dejanjem. Odkup terjatev je kot zakonsko dopusten način spremembe upnika izrecno opredeljen v Obligacijskem zakoniku, zato ne gre za nobeno kaznivo dejanje. Obvestila o spremembi upnika so bila posredovana ali v stečajni spis (terjatev pod zap.št. 30) ali neposredno upravitelju, kar ni prepovedano ravnanje po nobenem zakonu. Poplačilo upniških terjatev je zakonska obveznost stečajnega upravitelja, torej v vsem ravnanju tako odkupa terjatev kot poplačila terjatev ni bilo niti enega zakonsko prepovedanega ravnanja. Res pa je, da zgodba tožilstva o domnevni kaznivosti vzdrži le, če se očita meni kot stečajnemu upravitelju storitev predhodnih kaznivih dejanj. Tudi če bi dejansko bil kupec terjatev, s tem ne bi storil nobenega kaznivega dejanja, saj odkup terjatev ni bil prepovedan in

poplačilo terjatev ni prepovedano. Vendar, ker že v osnovi nisem uradna oseba, so vsi očitki tožilstva v celoti neutemeljeni.

Tako že ob pravilni uporabi prava, ki ureja stečajni postopek, nisem mogel storiti kaznivega dejanja poslovne goljufije, saj izvajanje sklepov stečajnega sodišča ne pomeni nekega zavajanja, prav tako kupca RB nekretnine d.o.o. nisem z ničemer preslepil, saj je kupil pravno osebo in se pri njej v celoti vpisal kot edini ustanovitelj, torej je bil predmet prodaje, katero je vodilo stečajno sodišče, v celoti izpolnjen.

Dalje nisem storil kaznivega dejanja zlorabe uradnega položaja, saj mi ZPPSL ne daje noben položaj uradne osebe.

Prav tako nisem storil kaznivega dejanja pranja denarja, saj odkup terjatev, ki so ga izvajale tretje osebe, ne more pomeniti mojega lastnega kaznivega dejanja, opis transakcij, ki ga prikazuje tožilstvo pa ne izhaja iz bančnega prometa in listin družb Gagat in Finesto.

Brane Gorše

